

PO SPALIO VĒLIAVA

VISŲ ŠALIŲ PROLETARAI, VIENYKITES!

LKP ROKIŠKIO RK IR RAJONO DŽDT ORGANAS

Nr. 7 (1645)

1958 m. sausio mėn. 23 d., ketvirtadienis

Kaina 15 kap.

MASKVA. RAUDONJOJI AIKŠTĖ. Dirbantieji aplanko V. I. Lenino ir J. V. Stalino Mauzoliejų. V. Koševojaus ir V. Jegorovo (TASS) nuotr.

TARYBINIO DEMOKRATIŠKUMO JĖGA

Šių metų kovo 16 d. įvyks rinkimai į TSRS Aukščiausiąją Tarybą. Pasiruošimas rinkimams vyksta esant milžiniškam politiniam pakilimui, visai liaudžiai kovojant už tai, kad sėkmingai būtų įgyvendinti TSKP XX suvažiavimo iškelti komunistinės statybos uždaviniai.

Tarybinis rinkimų demokratiškumas pasireiškia tuo, kad visi piliečiai, sukakę 18 metų, nepriklausomai nuo rasinio ir tautinio priklausomumo, lyties, tikybos, mokslo cenzos, sėslumo, socialinės kilmės, turčinės padėties ir praeities veiklos, turi teisę dalyvauti deputatų rinkimuose. Apribojimai daromi tik bepročiams ir asmenims, teismo nutestiesiems, atimant rinkimų teises. TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatų gali būti išrinktas kiekvienas pilietis, kuriam yra sukakę 23 metai.

Tarybiniai rinkimai yra lygūs: nė vienas tarybinis pilietis neturi jokių pranašumų prieš kitus piliečius, visi dalyvauja rinkimuose lygiomis teisėmis, ir kiekvienas rinkėjas turi tik vieną balsą. Tarybų valstybėje rinkimai yra tiesioginiai ir jie vyksta slapta balsuojant.

Kandidatų į deputatus iškėlimo sistema Tarybų Sąjungoje taip pat demokratiška. Teisė iškelti kandidatus užtikrinama darbo žmonių visuomeninėms organizacijoms ir draugijoms: komunistinėms partinėms organizacijoms, profesinėms sąjungoms, kooperatyvams, jaunimo organizacijoms ir kultūrinėms draugijoms. Kandidatus gali taip pat iškelti visuotiniai darbininkų ir tarnautojų susirinkimai įmonėse bei įstaigose, visuotiniai

M. JUNČAS-KUČINSKAS
Lietuvos TSR
Aukščiausiosios Tarybos
Prezidiumo Pirmininko
Pavaduotojas

valstiečių susirinkimai kolūkiuose, darbo žmonių susirinkimai tarybinuose ūkiuose, MTS.

Tarybinė sistema būdinga, kad rinkimuose susirinkimuose, per susitikimus su kandidatais tarybiniai žmonės svarsto valstybinius reikalus, iškilusius uždavinius, atskleidžia ir kritikuoja trūkumus. Tėnėra ir negali būti kapitalistinėse šalyse, kur rinkiminiai įstatymai sudaryti taip, kad būtų užtikrintas buržuazijos viešpatavimas, kad būtų užkirstas kelias prie rinkiminių urnų darbo žmonių masėms, engiamų tautų atstovams, pažeangiai nusiteikusiems piliečiams.

Anglijoje, JAV ir kituose kapitalistiniuose kraštuose parlamentai labai atitrūkė nuo liaudies. Pavyzdžiui, Anglijos parlamento aukštųjų rūmų sudėtyje yra 3 karališko kraujo princas, 2 arkivyskupas, 25 hercogai, 39 markizai, 163 grafai, 96 vikontai, 24 vyskupas, 410 baronų, 9 perai iki gyvos galvos, 14 Škotijos perų ir 11 Airijos perų. Didelė Anglijos parlamento žemųjų rūmų narių dalis yra įvairiausių akcinių bendrovių ir kompanijų savininkai, direktoriai arba tarnautojai.

Visai kitaip aukščiausias valdžios organas atrodo Tarybų Sąjungoje. 1954 metų kovo 14 dieną į TSRS Aukščiausiąją Tarybą buvo išrinkta 318 darbininkų, 220 valstiečių, o kiti — tarybinės inteligentijos atstovai: inžinieriai, technikai, mokslo ir

meno darbuotojai, be to, partiniai, tarybiniai, profsąjunginiai, komjaunimo vadovaujantieji darbuotojai ir Tarybinės Armijos kariai. Tarp TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatų — 51 Tarybų Sąjungos Didvyris, 64 Socialistinio Darbo Didvyriai, 1.195 žmonės apdovanoti TSRS ordinais ir medaliais. Plačiai įstovaujamos ir moterys — jų yra 348.

Tarybų valstybės praktika įrodė, kokla nepagrįsta yra pažiūra buržuazijos ideologų, kurie tvirtina, esą, žmonės iš liaudies negali valdyti valstybės. Priešingai, tarybinio demokratiškumo jėga ir glūdi tame, kad žmonės iš liaudies, darbo žmonės, o ne kapitalistai ir dvarininkai, valdo valstybę.

Per pastaruosius ketverius metus Tarybų valstybė, Komunistų partijos vadovaujama, atliko milžinišką darbą, įgyvendinant tuos uždavinius, kuriuos iškėlė TSKP XX suvažiavimas.

Pasiekieji laimėjimai įgalino Komunistų partiją ir Tarybinę vyriausybę iškelti naujus, dar didesnius komunizmo statybos uždavinius. Per artimiausius 15 metų Tarybų Sąjunga turi pasiekti ir pralenkti JAV gamybos apimtį pagal svarbiausias pramonės produkcijos rūšis.

Įvyksiantieji rinkimai į TSRS Aukščiausiąją Tarybą bus nauja tarybinės demokratijos pergalė, komunistų ir nepartinių bloko pergalė. Tarybų Lietuvos darbo žmonės į Aukščiausiąją Tarybą išrinks pačius autoritetingiausius, geriausius ir labiausiai atsidavusius socialistinėje Tėvynėje, Komunistų partijai darbininkų, valstiečių ir inteligentijos atstovus.

LKP X SUVAŽIAVIMO GARBEI

Racionalizatorių dovanos

Kasmet auga „Nemuno“ fabriko racionalizatorių gretos. Šiuo metu jų yra apie 50 žmonių. Praeitais metais įgyvendinta virš 40 racionalizacinių pasiūlymų, kurie duoda fabrikui dešimtis tūkstančių rublių metinės ekonomijos.

Fabrike jau nuo seno garsėja racionalizatorius Antanas Jarušauskas. Praeitais metais jis prie va savimo mašinos primontavo nuolaidų stalą medžiagos padėjimui, kas įgalino atpalaiduoti ir pervesti į kitą darbą vieną žmogų, davė virš 15 tūkstančių rublių metinės ekonomijos. Darbininkas Jonas Serapinas pagamino prietaisą nyčių dirželių skylutėms išmušti, kas anksčiau buvo atliekama rankiniu būdu. Elektromonteris Jonas Junokas prie sukimo

mašinos pritaikė mažesnio galingumo elektros motorą ir t. t.

Naujomis dovanomis „Nemuno“ fabriko racionalizatoriai sutinka Lietuvos KP X suvažiavimą. Gauta visa eilė naujų vertingų racionalizacinių pasiūlymų.

Naujus racionalizacinius pasiūlymus pateikė audimo cecho vedėjas Jonas Žindulis, verpimo cecho vedėjas Mečislovas Malašinskas, remontininkai Petras Maželis ir Vladas Šarkauskas, darbininkas Juozas Švedas. Pritaikyti gamyboje šie pasiūlymai fabrikui duos dešimtis tūkstančių rublių ekonomijos, padės sutaisyti medžiagas, gerinti audinių kokybę, spartinti darbą.

J. Šerėnas

Pirmaujančioje brigadoje

Jau septyni metai „Atžalyno“ kolūkio II laukininkystės brigadai vadovauja Pranas Garška. Per tą laikotarpį brigada tvirtai užėmė kolūkyje pirmąją vietą. Jau keli metai iš eilės šioje brigadoje gaunami gausiausi grūdinių kultūrų, cukrinių runkelių, bulvių derliai. — Šiuo metu dalis mūsų brigados žmonių dirba prie rūšiavimo linų, kuriuos dar šiame mėnesyje pristatysime į Panemunelio linų apdirbimo fabriką. — Į mūsų užklaimą atsakė drg. Garška. — O pats svarbiausias darbas — gerai pasiruošti pavasario sėjai. Dabar baigtame sektų valymą, remontuojame žemės ūkio inventorių. Didžiąją šių darbų dalį baigsime iki LKP X suvažiavimo dienos.

TARYBŲ LIETUVOJE

Lietuviškoji kinematografija 1958 metais

Lietuvos kino studija baigė gaminti pirmąjį lietuvišką vaikišką meninį filmą „Žydrėji horizontai“, pastatytą pagal R. Lankausko scenarijų.

Šiais metais Lietuvos kino studija numato išleisti dar du naujus meninius filmus. Ruošiamasi pradėti gaminti filmą apie lietuvių proletarinį poetą Julijų Janonį pagal J. Mackonio scenarijų. Dramaturgas A. Gričius sukūrė scenarijų kino komedijai „Kalakutai“. Šį filmą

taip numatoma paleisti į gamybą šių metų pirmajame pusmetyje.

Kino studija išleis taip pat kelias dokumentines ir menines kino apybraižas. Padedinamas žurnalo „Tarybų Lietuva“ numerių skaičius.

Šiais metais Lietuvos kino studija įgarsins lietuvių kalba daugiau kaip 30 naujų Maskvos, Leningrado, Kijevo ir kitų šalies kino studijų gamybos meninių filmų. (ELTA).

Nauja universalinė parduotuvė Kelmėje. M. Ogajaus (ELTA) nuotr.

Kaproninių audinių gamyba

KAUNAS. Sausio 18 d. (ELTA). „Kauno audinių“ fabrikas išleido pirmąsias dešimtis metrų audinių iš kaproninių siūlų. Terminiam šių audinių apdirbimui naudojamas infraraudonųjų spindulių agregatas, gautas iš Vokietijos Demokratinės Respublikos. Jis valdomas iš pulto.

Lietuvos tekstilės pramonėje infraraudonieji spinduliai pritaikomi pirmą kartą. Infraraudonųjų spindulių lempos, kurių yra apie šimtą, priduoja medžiagai tokias savybes, kad ji kitose sąlygose nekeistų savo būklės. Infraraudonųjų spindulių paveiktas, audinys plovimo metu nesitempia, nesiglamžo. Per minutę agregatas praleidžia 30 metrų audinių.

NAUJA MECHANIZATORIŲ LAIDA

PANEVĖŽYS. (ELTA). Žemės ūkio mechanizavimo mokykloje baigėsi išleidžiamieji valstybiniai egzaminai. Traktorininkų-mašinistų teises gavo 355 moksleiviai. Jie taip pat įsigijo trečios kategorijos šaltkalvio kvalifikaciją.

JAUNIMAS KOLŪKIŲ STIPRINIME

Praėjusio šeštadentio popietę visais keliais keliomis į Žlobiškio septynmetę mokyklą traukė apylinkės jaunimas. Jie rinkosi ne į eilinį pasilinksminimą, ne kino filmo pažūrėti. Jiems ši diena ypatingai svarbi — rengiamas dviejų kolūkių — „Tarybų Lietuvos“ ir „Socializmo keliu“ — jaunųjų kolūkiečių draugystės vakaras pasidalinti darbo patyrimu, aptarti praėitų metų jaunimo pasiekus darbo rezultatus ir priimti naujus, didesnius įsipareigojimus šiems metams. Per trumpą laiką mokyklos salę užpildė daugiau kaip 250 jaunųjų žemdirbių.

Už prezidiumo stalo užima vietas abiejų kolūkių geriausi jaunieji kolūkiečiai M. Šedytė, A. Jasinevičius, V. Mačiekus ir kiti. Vakaras prasideda. Tvirtai ir aiškiai iš tribūnos skamba „Tarybų Lietuvos“ kolūkio pirminės komjaunimo organizacijos sekretorės, LLKJS X suvažiavimo delegatės agromomės R. Noreikaitės žodžiai. Ji kalba apie abiejų kolūkių pasiekus laimėjimus praėjusiais metais, apie jaunųjų kolūkiečių darbą. Pasakoti tikrai yra ką. Eilę metų buvę atsilikę „Socializmo keliu“ ir „Tarybų Lietuvos“ kolūkiai, pradėję vadovauti naujai išrinktoms gabiems pirmininkams, padarė didelį žingsnį pirmyn. Įvyko persilaužimas žemės ūkio produktų gamyboje. Praeitais metais „Socializmo keliu“ kolūkyje iš kiekvienos karvės primelžta po 1.540 litrų pieno, o 100 ha žemės ūkio naudmenų tenka po 100,8 centnerio. 100 hektarų turima vidutiniškai po 7 karves. Žymiai pakilo laukų derlingumas. Jei 1956 m. buvo gauta iš hektaro po 4 centnerius grūdų, tai praeitais metais — jau po 8 tns.

Smarkiai pakilo gamyba „Tarybų Lietuvos“

kolūkyje. Daugiau kaip dvigubai padidėjo pieno gamyba. Praeitais metais 100 ha žemės ūkio naudmenų pagaminta po 113,7 centnerio pieno, o iš kiekvienos karvės primelžta po 1.723 litrus. Padidėjo kiaulienos mėsos gamyba. Perna 100 ha arimo pagaminta po 13,7 cni kiaulienos.

Pasiekiant šiuos rezultatus, daug padirbėjo kolūkių jaunimas. Kad tai netuštų žodžiai, patvirtina faktai. Daug „Socializmo keliu“ jaunųjų kolūkiečių iškilo į gamybos pirmūnų gretas. R. Kupštaitė, dirbanti karvių fermoje, pernai išdirbo 343 darbdienius. Šiemet ji įsipareigojo išdirbti ne mažiau 490 darbdienių. Pulkiais gamybininkais tapo P. Aleinikovas, V. Maršantaitė, V. Gastūnas, V. Kirstukas, J. Davolytė, V. Mačiekus ir daug kitų. Jų darbo knygutėse įrašyta po 200 — 500 darbdienių.

Geru darbu pernai pasižymėjo „Tarybų Lietuvos“ kolūkio jaunimas. Sumaniai vadovauja stambiųjų raguočių fermai demobilizuotas karys A. Jasinevičius. Nors jis dirba dar ne pilnus metus, bet darbo rezultatai akivaizdūs. Tik geru žodžiu kolūkiečiai atsiliepta apie melžėjas M. Šedytę, E. Mikalkevičiūtę, B. Staigytę. Žinoma yra ir už ką — pernai jos primelžė iš kiekvienos karvės vidutiniškai po 1620—1840 litrų pieno. Gražiai auga kolūkio veršeliai, prižiūrimi V. ir L. Deksnycių, vis daugiau nupeni bekonų kiaulių šerikės J. Staigytė, L. ir O. Jasinevičiūtės. Visuose lauko darbuose pirmutinius sutiks M. Šniokaite, B. Kavaliauskaitę, J. Gastūnaitę, P. Staigį ir kitus. Neveltai jiems priskaituota po 160—350 darbdienių.

Žodžiai iš tribūnos

„Tarybų Lietuvos“ kolūkio melžėja M. ŠEDYTĖ

Perna iš kiekvienos karvės primelžiau vidutiniškai po 1.841 litrą pieno. Tai dar nedidelis rezultatas. Šiais metais stengsiuos dar geriau prižiūrėti karves ir įsipareigoju iš kiekvienos vidutiniškai primelžti po 2.500 litrų pieno. Kviečiu į socialistinį lenktyniavimą „Socializmo keliu“ kolūkio melžėjas.

„Socializmo keliu“ kolūkio kolūketis V. MAČIEKUS

Mane visą laiką traukė žemės ūkis. Todėl pernai baigęs vidurinę mokyklą, grįžau į gimtąjį kolūkį. Per nepilną pusę metų lauko darbuose išdirbau 128 darbdienius. Šiais metais įsipareigoju išdirbti nemažiau 250 darbdienių. Ateityje galvoju stoti mokytiis į aukštąją mokyklą neakivaizdinio būdu.

Mokslėivis V. ČIUČELIS

Perna vasaros atostogų metu aš išdirbau 156 darbdienius. Šiemet stengsiuos išdirbti dar daugiau.

„Tarybų Lietuvos“ kolūkio raguočių fermos vedėjas A. JASINEVIČIUS

Perna metais mūsų kolūkio fermos darbuotojai pasiekė nemažą laimėjimą. Daugiau kaip dvigubai padidėjo pieno primelžimas. Bet mes galime pasiekti žymiai geresnius rezultatus.

Kviečiu visus jaunuosius kolūkiečius dar geriau dirbti, siekti naujų laimėjimų, keliant mūsų kolūkių ekonomiką.

Šiemet abiejų kolūkių jaunuoliai ir merginos yra pasiryžę išdirbti kiekvienas žymiai daugiau darbdienių, išauginti po 0,15—0,20 ha kukurūzų, pasiekti naujus, didesnius rezultatus gyvulininkystės produktų gamyboje, keliant laukų derlingumą.

Vienas po kito pakyla į tribūną jaunieji kolūkiečiai M. Šedytė, V. Mačiekus, A. Macijauskas, V. Kirstukas ir kiti. Su ryžtu jie kalba apie naujų uždavinių vykdymą, pasižada siekti dar geresnių darbo rezultatų, naujais laimėjimais sutikti artėjančią komjaunimo keturiasdešimtmetį.

Į salę įžengia jauniausiųjų atstovai — septynmetės mokyklos pionieriai. Jie sveikina kolūkių jaunimą ir linki jiems naujų laimėjimų darbe, stiprinant kolūkių ekonomiką. Geriausiai pasižymėję

„Tarybų Lietuvos“, „Socializmo keliu“ kolūkių jaunimo susirinkimo, įvykusio 1958 m. sausio mėn. 18 d., priimti socialistiniai

ĮSIPAREIGOJIMAI

„Tarybų Lietuvos“ ir „Socializmo keliu“ kolūkių jaunimas, apsvarstęs VLKJS CK VIII-jo plenumo nutarimą dėl Belgorodo srities komjaunimo organizacijų darbo kovoje už gyvulininkystės produktų gamybos padidinimą ir Kapsuko rajono gyvulininkystės darbuotojų kreipimąsi, karštai pritaria jiems.

„Tarybų Lietuvos“, „Socializmo keliu“ kolūkių jaunimas komjaunimo 40-čio garbei priaima sekandius padidintus socialistinius įsipareigojimus 1958 metams:

1. Šiais ūkiniais metais „Tarybų Lietuvos“ kolūkio jaunosios karvių melžėjos įsipareigoja primelžti iš kiekvienos prižiūrimos karvės po 2.000—2.500 kg pieno, kiaulių šerikės įsipareigoja išauginti po 45 bekonus, o paršavedžių prižiūrėtojos gauti ir išauginti iš kiekvienos kiaulės po 18 paršelių.
2. „Socializmo keliu“ ir „Tarybų Lietuvos“ kolūkių jaunimas, dirbantis kolūkinėje gamyboje, lauko darbuose įsipareigoja padidinti darbo našumą 50 proc. ir išdirbti: „Socializmo keliu“ kolūkio jaunimas — 13.648 darbdienius, o „Tarybų Lietuvos“ kolūkio jaunimas — 10.000 darbdienių.
3. „Socializmo keliu“ ir „Tarybų Lietuvos“ kolūkių jaunimas iškviečia vieni kitus į socialistines lenktynes komjaunimo 40 metų garbei ir, sudarius jaunimo komisijas, reguliariai kiekvieną ketvirtį tik-

rine lenktyniavimo rezultatus, kurių medžiagą skelbti per išilmingus jaunimo susirinkimus ir geriausiems jauniems gamybininkams, gyvulininkystės darbuotojams įteikti pereinamuosius vimpelus bei asmenines kolūkio valdybos dovanas. Jaunieji gyvulininkystės darbuotojai įsipareigoja organizuoti ekakursijas bei išvykas į geriausius rajono ir kaimyninius kolūkius.

4. Kovo mėnesio pradžioje organizuoti žemės ūkio filmų festivalį.

5. Vasario mėnesyje sudaryti jaunimo brigadas trąšų išvežimui į laukus ir jaunimo jėgomis išvežti 50 procentų turimų trąšų.

6. Abiejuose kolūkiuose sudaryti komjaunimo jaunimo grandis linams bei kukurūzams auginti. Jaunimo jėgomis kolūkiuose išauginti po 10 ha linų, o kiekvienas jaunas kolūketis po 0,20 ha kukurūzų.

7. Kiekviename kolūkyje įsteigti žemės ūkio — gyvulininkystės klausimais raudonuosius kampelius.

8. Komjaunimo keturiasdešimtmečio garbei kolūkiuose užvožti jaunimo jėgomis po 3 ha sodų.

9. Paskelbti griežtą kovą tinginiams, tėvelių juos sieninėje spaudoje, kovos lapeliuose.

10. Spalio mėnesyje praveisti iškilmingą komjaunimo keturiasdešimtųjų metinių minėjimą, raportuojant apie prisiimtų socialistinių įsipareigojimų įvykdymą.

TERNOPOLIO SRITIS. Prie Kazovskio rajono Vorosilovo vardo kolūkio gyvulininkystės termos rengtas raudonasis kampelis. Gyvulininkystės darbuotojai čia praleidžia laisvalaikį, skaito laikraščius ir žurnalus, klausosi radijo.

Nuotraukoje: raudonajame kampelyje. B. Šendlerio (TASS) nuotr.

FELJETONAS

Ar rami jų sąžinė?

Ne taip seniai statybos-remonto kontoros arkliat pakėlė baisiausią triukšmą. Laimė, kad arkliat nemoka žmogieskai kalbėti, kitaip statybos-remonto kontoros viršininkas Smirnovas, gal būt, būtų pajutęs sąžinės graužimą ir ne taip lengva ranka pasirašytų čekį 1160 rublių. Bet, kadangi arkliat protestas taip ir liko nepastebėtas, tai Smirnovas ramia sąžinė pasirašė čekį, pagal kurį iš valstybės kišenės minėta suma atiteko piliečiui Juozui Petruliui.

O šita istorija prasidėjo nuo miežių. Rokiškio I vidurinės mokyklos darbuotojas Juozas Petrulis praėjusį pavasarį savo individualiniame sklypelyje pasėjo miežius. Išaugo miežiai, kaip miežiai. Bet kažkodėl jie nepatiko miesto vykdomojo komiteto pirmininkui Gutauskui. Pasišaukė jis Smirnovą.

— Matei Petrulio miežius?

— Mačiau...

— Ir aš mačiau. Bet ilgiau nebeoriu jų matyti. Nupiauk.

Vakare Smirnovas pamėmė darbininkus, nuvedė į sklypą.

— Piaukit!

— Tai kad iš jų nei šlaudų, nei grūdų nebus! Neprinokę dar, — ėmė prieštarauti darbininkai.

— Piaukit!

Tą pat naktį miežiai buvo suvežti į statybos-remonto kontoros kėmą... Ten juos ir rado su milietijos darbuotoju V. Krasausku atėjęs J. Petrulis.

Gražiuoju su Smirnovu ir Gutausku Petruliui susitarti nepavyko: labai jau karštai ėmėsi šie savivaldautai ginti savo interesus.

Pamatė Petrulis, kad jam neįtikinti šių dviejų vyrų sątikrus iškalbingumo stebuklus, ir kreipėst pa-

galbos į liaudies teismą. Kaip ne keista, bet į teismą stojo ne Smirnovas su Gutausku, o statybos-remonto kontora ir miesto vykdomasis komitetas. Mat, savivaldautai nutarė pasislėpti už autoritetingų savo įstaigos pečių.

Neverta aprašinėti, kaip buvo sprendžiama byla, kaip Smirnovas ir Gulauskas rinko liudininkus — tai užimtų ko- ne visą laikraštį. Pastebėjime tik, kad po trijų teismo posėdžių byla buvo išspręsta ieškovo nenaudai.

Bet LTSR Aukščiausias Teismas panaikino rajono liaudies teismo sprendimą ir persiuntė bylą spręsti Obelių rajono liaudies teismui. Šis teismas priteisė statybos-remonto kontorai atlyginti piliečiui Juozui Petruliui padarytus nuostolius ir sumokėti 1160 rub.

Tuo būtų galima ir baigti mūsų feljetoną, jei ne statybos-remonto kontoros arkliat. Sužinoję, kad jie yra didžiausi kaltininkai, arkliat ėmė triukšmauti.

Mat, visų bylų metu ir Smirnovas ir Gutauskas tvirtino, kad miežius suėdė minėti arkliat. O tie miežiai ir nematė. Nebent tada, kai vežė juos į statybos-remonto kontoros kėmą, kur tie miežiai ir dabar teberlogso supuvę. Arklių sąžinė prakalbo.

Bet tyli Smirnovas ir Gulauskas sąžinė, nors jų savivaldavimas atstėjo valstybei nei pigiai nei brangiai — 1160 rublių.

Idomu, kaip jie būtų pasijutę, jei šią sumą reikėtų patiems iš savo kišenės sumokėti?

Iš tikrųjų, argi šių dviejų smarkių vyrų sąžinė rami?

SKAITYTOJŲ LAIŠKAI

Padidinti īspareļgojimai

Š. m. sausio mėn. 17 d. „Pergalės“ kolūkyje įvyko atviras pirminės partinės organizacijos susirinkimas, kuris apsvaustė gyvulininkystės darbuotojų atstiektus rezultatus per praėjusius metus, numatė naujus uždavinius 1958 metams.

Visi gyvulininkystės darbuotojai prisidėmė padidintus īspareļgojimus. Kolūkto melžėjos davė žodį primelžti iš kiekvienos karvės po 2.000—2.200 kg pieno, o kiaulių fermos darbuotojai — pagaminti 100 ha po 20 cent kiaulienos.

Susirinkimo dalyviai išklause paskaitą apie komunistų ir darbininkų partijų atstovų Maskvos pasilarimą, kurią skaitė LKP RK lektorius Z. Cegelskienė.

J. Vairaltė

Nenuobodūs vakarai

Salų bibliotekoje kasdieną susirenka keltasdešimt skaitytojų pasikeisti naujų knygų, pasiskaityti laikraščių, žurnalų. Aktyviai lanko biblioteką skaitytojai Vanickienė, Maciūnas, Abukauskaitė, Marmokas.

Praeitais metais biblioteka skaitytojams išdavė 10 tūkstančių knygų. Prie šio darbo daug prisidėjo aktyvi knygnešių grupė.

Ypatingai bibliotekoje įdomu vakarais. Bibliotekos vedėja Medzeļienė supažindina skaitytojus su naujai gautomis knygomis, agiltoriai — su tarptautine padėtimi, rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą nuostatais. Dabar knygos mylėtojų būrellis ruošiasi J. Balušio knygos „Parduotos vasaros“ aptarimui.

S. Karvelaitytė

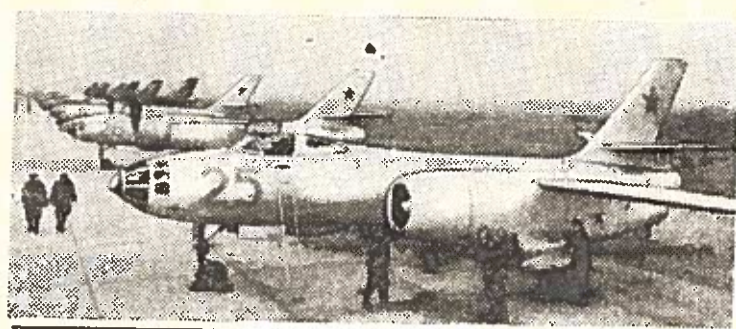
Ataskaitinė konferencija

Š. m. sausio 19 d. kultūros namuose įvyko Rokištkio rajoninės bibliotekos ataskaitinė konferencija už 1957 metus. Pranešimą apie atliktą darbą padarė rajoninės bibliotekos vedėjas Pajarskas. Savo pranešime jis supažindino skaitytojus su bibliotekos veikla, papasakojo apie darbą su skaitytojais.

Po ataskaitinio pranešimo sekė skaitytojų

pasisakymai. Pasisakymuose buvo iškelta eilė trūkumų, dar neretai pasitaikančių bibliotekos darbe, paleikta naujų pasiūlymų. Pasisakiusieji siūlė dažniau organizuoti susitikimus su rašytojais, knygų aptarimus, literatūrinius vakarus ir kt., kurių 1957 m. rajoninė biblioteka labai mažai pravedė. Buvo išrinkta nauja bibliotekos taryba.

S. Pakalnytė

Lengvųjų bombonešių N dalinyje. Aerodrome.

V. Mastiukovo ir N. Rachmanovo (TASS) nuotr.

175-OSIOMS RAŠYTOJO METINĖMS

Sausio 23 d. sukanka 175 metai, kai gimė Stendalis (Anri Beļlis)—didysis prancūzų rašytojas. Mirė jis 1842 metais.

Zemiau spausdiname ištrauką iš A. Vinogradovo knygos „Trys laikotarpio spalvos“

...Paskirtą valandą Stendalis atėjo pas Merimė.

Gražus dvidešimt penkerių metų jaunuolis ištiesė jam ranką — tai buvo Viktoras Hugo. Kairėje rankoje jis laikė storą sąsiuvinį. Kada Stendalis įėjo į kambarį, Hugo skaitė iš jo ištrauką.

Merimė priėjo prie Stendallo.

— Tik pagalvokite, Hugo atvažiavo dviem valandom anksčiau ir visą laiką skaitė savo pjesę.

— Aš jums labai dėkingas už tai, kad jūs man suteikėte galimybę pavėluoti. Prisipažinkite, jūs tai padarėte tyčia, — atsakė Stendalis. — Koks būtų jums, kaip šeimininkui, malonumas, jeigu aš laike skaitymo užmigčiau?

— Jūs neužmigtumėt. Pjesė puiki. Dėl jos džiūgaus visas teatras.

Stendalis patraukė pečius ir prisitartino prie Balzako.

— Aš neparašiau nė vienos eilėraščių eilutės, — šaukė Balzakas, — ir nerandu jokio reikalo.

— O jūs, pone Stendali? Man sakė, kad jūs turite patyrimo eilėraščių rašyti? — paklausė Hugo.

— Taip, aš kažkada buvau įsimylėjęs artistę ir pagal jos užsakymą parašiau eiluoatą komediją. Tai buvo komedi-

ja visais atžvilgiais.

— Jūs tokios pat nuomonės dėl eilėraščių, kaip ponas Balzakas?

— Mano požiūris nieko neįpareigoja, — atsakė Stendalis, — tačiau aš esu tos nuomonės, kad eilėraščiai daugeliu atvejų pridengia minties skurdumą. Vertinga mintis gali būti išreikšta tikta proza. Eilėraštyje idėja pajungta ritmui, išraiškingsnį žodį, jeigu jis turi dviem skiemėnim daugiau, turite išmesti ir parinkti kitą, silpninantį mintį. Aš galvoju, kad eilės — kvailumo užmaskavimas.

— Taip, bet kalba ne toks paprastas instrumentas. Būna akimirka, kai menininko kūrybinis įkarštis sutapatina idėją ir formą. Tokį atvejį mes, poetai vadiname įkvėpimu.

— Negi galima rimtai kalbėti apie įkvėpimą? Kūrinys, parašytas pagal įkvėpimą, — alkoholinio daina. Tokiame kūrinyje nėra nei proto, nei prasmės. Tai negali būti tikras darbas, kūrybinės minties įtempimo rezultatas. Literatūra yra darbas, o ne įkvėpimas, rašytojas turi vadovautis tuo, ką sako logika.

— Tokiu atv. ju, koks skirtumas tarp mokslo ir literatūros? — pa-

klusė Hugo. — Jokio, — atsakė Stendalis. — Literatūra yra tikslaus aprašymo ir analizės forma, beveik taip pat kaip „skaičių kalba“. Aš negaliu pasitikėti rašytoju, kuris nėra blaivus.

— Įkvėpimą palyginami su alkoholinio apsvaigimu, jūs visiškai pamiršiate poeto idealus.

— Jau vien žodis „idealas“ mane verčia būti įtariu. Kai aš šį žodį išgirstu, visuomet tapšnoju sau per kišenę, ar kas nors nedingo. Kodėl jūs, rimtas rašytojas, norite prisidengti šiais netikrais žodžiais? Kokie ten idealai! Jūs, tur būt, dar linkęs idealiai žiūrėti į politiką?

— Aš kaip tik taip galvoju, — atsakė Hugo. — Aš tikiu dievą ir myliu karalių.

Stendalis ironiškai nusilenkė:

— Per melus — šešiolika mirties bausmių Grėvės aikštėje mtesto gyventojams auklėti. Praeitais metais gegužės 23 d. Ravenoje šventas tėvas įsakė pakarti septynis revoliucionierius. Jų lavonai kaboję dvi paras. Parvyžiuje mes baudžiame karaliaus vardu, Romoje — dievo vardu. Štai jūsų idealas, pone Hugo...

MOLDAVIJOS TSR. Įtemptai ruošiasi pavasariui Belckovo rajono „Naujo gyvenimo“ kolūkio artelės kolūkiečiai. Kolūkio grūdų sandėliuose vyksta sėklių valymas. Į laukus išvezamos trąšos. Plečiamas šiltadaržių ūkis.

Nuotraukoje: kolūkio „Naujas gyvenimas“ inventorizacinės komisijos nariai sveria sėklinius kviečius.

P. Lisenkino (TASS) nuotr.

Pirmieji jungtinių brigadų darbo metai

Pasakoja „Gegužės Pirmosios“ kolūkio pirmininkas Povilas Milaševičius

Ankstyvesniais metais kolūkyje buvo keturios laukininkystės brigados. Apart jų dar buvo dvi kiaulių ir paukščių fermos. Brigadų ir fermų vadovavime dirbo šeši žmonės.

Kolūkio žemė daugumoje yra kalnuota. Darbingų žmonių yra beveik užteklinas kiekis. Kiekvienam darbingam kolūkiečiui tenka 4,8 ha naudmenų, tame tarpe — 3,6 ha ariamos žemės.

Žemės derlingumas visame kolūkyje daugumoje yra vienodas. Tačiau gaunamas derlius vienos brigadose bū-

davo geresnis, o kitose — blogesnis. Vadinas, esant brigadose vienodiems pasėliu plotams, o taip pat lygiai paskirstant trąšas, vienu brigadų kolūkiečiai įveda daugiau darbo, o kitų — mažiau. Tuo tarpu paskirstant grūdus už darbadienius, visi gauna po lygiai.

Praėjusių metų pradžioje valdyba ėmė svarstyti klausimą, kokiu būdu išgvvendinti šią nelygybę. Buvo prieita išvados, sudaryti jungtines brigadas arba, kitaip sakant, bendras laukininkystės ir gyvulininkystės brigadas.

Tokiu būdu kolūkyje buvo sudarytos keturios jungtinės brigados. Jų bendras dirbamos žemės plotas buvo vidutiniškai 250—300 ha. Atatinkamai visoms brigadoms buvo padalyti ir gyvuliai, ir inventoriai.

Be to, darbu gyvulininkystės fermose buvo paskirtas kolūkietis Juozas Juozelskis. Jis kartu yra valdybos pirmininko pavaduotojas gyvulininkystės reikalams. Jis veda gyvulininkystės apskaitos bei produkcijos gavimo knygas ir dokumentaciją.

Padidėjus brigadininkų darbo apimčiai, buvo pa-

keltas ir jų darbo apmokėjimas. Dabar brigadininkams priskaitoma per mėnesį po 50 darbadienių. Suinteresuoti brigadininkai ir gyvulininkystės produktų gamybos didinimu. Už kiekvieną primelžtą litą pieno jie gauna po 5 kap., už realizuotą bekoną — po 0,5 rb. ir už mėsinį kiaulį — po 20 kap.

Nustatytos paskatinimo priemonės ir laukininkystėje. Taip, viršijus planinį bulvių derlingumą, brigadininkas gauna 1.000 kg bulvių.

Trupučių papasakosiu ir apie gyvulininkystės darbuotojų atlyginimą. Kiekviena kiaulininkė gauna nuo išauginto svorio 5 proc. bekonenos mėsos ir 3 proc. mėsinų kiaulių mėsos. Taip, pavyzdžiui, kiaulių šerikei Pečiūrienei priklausė 209,5 kg mėsos. Jai sutikus, buvo išmokėta 2.705 rb. Kiaulių

šerikė Baronienė gavo 1766 rb. Be šių pinigų, kurie išmokami metų pabaigoje, kiaulių šerikės gauna metų bėgyje realizavus bekoną ar lašininį po 0,5 rb. už 1 kg ir už mėsinę kiaulę — po 20 kap. Be piniginių atlyginimų kiaulių šerikės gauna po 1,5 darbadienio už 10 kg priauginto gyvo svorio.

Karvių melžėjoms už kiekvieną šimtą litų pieno, primelžto žiemos metu, priskaitoma 3,5 darbadienio, vasaros metu — 1,5 darbadienio. Be to, už kiekvieną litą mokama po 18 kap.

Praėjusiais metais buvo užplanuota primelžti iš karvės po 1.700 kg pieno. Eilė melžėjų, kaip Niaurienė, Jurgelionytė, ši kiekį žymiai viršijo. Šioms

melžėjoms buvo išmokėta 50 proc. piniginių pajamų, gautų už viršplaninį pieną, arba, trumpiau sakant, po 60 kap. už litą.

Pirmieji jungtinių brigadų darbo metai davė gerus rezultatus. Jeigu 1956 m. 1 cent grūdų pagaminti buvo sunaudota 10,8 darbadienio ir grūdų derlingumas buvo 5,8 cent iš ha, tai praėjusiais metais 1 cent grūdų gamybai sunaudota beveik perpus mažiau darbadienų, o vidutinis derlingumas iš ha buvo 12 cent.

Padidėjo taip pat ir gyvulininkystės produktų gamyba. Praėjusiais metais kiekvienam šimtui ha arimo pagaminta po 19,8 kiaulienos ir šimtui ha naudmenų po 109,6 cent pieno, arba dvigubai daugiau, negu

1956 m.

Grūdai už darbadienius, išdirbtus praėjusiais metais, bus išmokami tikta pagal brigadas. Nepilnais duomenimis geriausią derlių išaugino ir daugiausia pajamų turės ketvirtoji brigada (brigadininkas Starkus). Šios brigados kolūkiečiai gaus po 3,5 kg už darbadienį. Dabar išėina, kad kuri brigada daugiau dirba, tai ir už darbadienį gauna daugiau.

Baigdamas noriu pažymėti, kad toks darbo metodas pilnutinai pateisino save. Laukininkystės brigados tapo pilnai atsakingomis už joms pritvirtintų gyvulių priežiūrą ir, svarbiausia, jų aprūpinimą pakankamu kiekiu pašarų.

Užrašė V. Dūdėnas

E. ULDUKIS

Ļaliosios salos paslaptis

21

O po triju dienu jvyko kolūkio steigiamasis susirinkimas. „Laimēs“ kolūkio pirmininku buvo išrinktas mano tēvelis... Naujo mokytojo mums neatstuntē, ir dabar mes bastomēs istisas dienas be darbo. Tai nubēgam uz Egiuonos pas traktorininkā Jonā pasivažinēti, lai vēl, meškeres pasitvērē, istisomis valandomis murksome ant upēs kranto.

Lūdna paliko Meidučiuose be mokytojo. Tālp lūdna, kad, rodos, viskā metēs, išeltum, kur akys malo.

Karīā mus bedykinējant užtiko mano tēvas ir emēgēdinti: — Na, argi gražu tinginiauti, kai visi dirba? Nors dēdei Augustinui karves ganyti padētumēt... Ši mintis mums patiko. Paslēpē krāmuose meškeres, atlēkēme pas dēdē Augustinā.

— Mums pirmininkas liepē padēti jums karves ganyti, —

22

Išpylē Ignukas. Senas ir žilas, kaip obelis, susimetęs į kuprą, dēdē Augustinas nudžitugo: — Vot ir gerai, ir man bus linksmiau, ir jūs be darbo nesidaužysit po laukus, lyg piktojo apsėsti... — Dēde, papasakokite mums ką nors, — paprašē Ignukas. Dēdē Augustinas — geriausias pasakorius Meidučiuose. Klek pasakų ir padavimų, klek linksmų istorijų ir liūdnu jvykių jis žinojot ir labai mėgo, kai jo kas nors klausydavosi.

Mes susėdome ant akmens, ir dēdē Augustinas, gudrlai primerkęs akis, paklausē: — O ar žinote jūs, vyručiai, mūsų Ļaliosios salos paslaptį? Ne? Na, tuomet paklausykite... * * *

„Matote tuos mliznus ažuolius Ļaliojoj saloj? Lyg kokie pasakų galiūnai užpildē jie balį savo gretomis. O kadaisē jų ten

23

nebuvo. Seniai seniai, prieš keletą šimtų metų gyveno Ļaliojoj saloj piktas ir žiaurus ponas. Visų aplinkinių kaimų žmonės ējo jo dvare baudžiavā, prakaitu laistē pono žemē, o gaudavo už tai tik lazdos smūgius.

O ponas lobo iš vargšų prakaito. Jo didžiuliai rūmai saloje žvaigēstį visas šalīs mlizniškais langais. Daug turtų buvo prisikrovęs tas ponas. Ir, bijodamas plēšikų, laikē pasisamdęs stipriā sargybā.

Ilgai kentē žmonės pono išnaudojimą ir patyčias. Bet vienā kartā pritrūko kantrybēs. Apsiginklavo šakėmis, daigiais, kirviais ir, susėdē į valīs, pasileido į Ļaliją salā.

Išsigando ponas liaudies rūstybēs. Pasišaukē pas save sargybos viršininkā ir liepia: — Visus išžudyti!

O pats dreba. Išējo sargybos viršininkas, o ponas pastvērē

24

skrynelę su auksu, išbēgo į sodelį ir pakasē ten savo turtus... Daug tuomet prastų žmonių išžudē pono tarnai. Bet likē gyvi išsikēlē saloje, sumušē sargybā. Sugavē ponā, paskandino jį ežere. O pono dvarā sudegino, sulygino su žeme... Praėjo daug laiko. Ar koks žmogus, ar paukštis užnešē į salā ažuolo sēklā. Greit ēia pasikēlē augti visas ažuolynas. Prakeikta vieta laiko Ļaliją salā žmonēs. Naktimis išlenda iš ežero baisusis ponas ir almanuodamas klaidžioja tarp medžių, ieško pakasto aukso. Bet surasti jo jis jau nebegali, nes visa sala apaugus ažuolynu. Ir žiaurusis ponas graužia nagus, balsiai dejuoja, verkia... Galia jam aukso, net ir mirusiam jis neduoda ramybės. O tas auksas naktį žiba, bet ponas jo nemato: žuovys akis jam išēdē.

Kreivas veidrodis

Prieš veidrodį stovi trys figūros. Dvi iš jų — didelės. Jos vaizduoja amerikiečių darbininkų klasę ir iš savo darbo gyvenančius fermerius. Trečioji, sunykusi figūrėlė vaizduoja kapitalistų klasę, kuri sudaro neįžymią Jungtinių Amerikos Valstijų gyventojų dalį. Veidrodis rodo, kaip šios klasės atstovaujamos Amerikos kongrese. Bet kas čia? Darbininko ir fermerio figūros veidrodyje pasidarė vos įžiūrimos, o kapitalisto figūra išpampo, pasidarė nepaprastai didelė. Veidrodis aiškiai kreivas, netinkamas.

60 procentų — visų senatorių ir atstovų rūmų visų narių yra juristai. Niekam ne paslaptis, kad šie juristai tarnauja pra-

moninėms korporacijoms ir yra jų statytiniai kongrese.

Antroji pagal skaitlingumą grupė — patys monopolininkai, naftos magnatai, bankininkai. Atstovų rūmuose jų yra 102, senate — 17. Po to eina leidėjai (atitinkamai 20 ir 7), kurie atstovauja įtrestus suvienytą buržuazinę spaudą.

dies atstovais“. Dvidešimt du kongreso nariai pateko į fermerių grupę. Visi jie — stambūs dvarininkai bei plantatoriai. Tokio „fermerio“ pavyzdžiu gali būti obskurantas ir rasisistas senatorius Istlenddas, turintis Misispės valstijoje didelę plantacijā, kurioje negrai dirba kaip vergai.

Ir, pagaliau, atstovų rūmų 11 narių ir keturi senatoriai įeina į neapibrėžtą rubrikā „visų kitų“. Tai dar nereiškia, kad „visi kiti“ netarnauja monopolijų interesams.

O kur gi darbininkų, smulkiųjų fermerių atstovai? Nė vieno darbo žmonių atstovo, nė vieno Amerikos visuomenės demokratinių sluoksnių atstovo JAV kongrese nėra!

Beveik prieš šimtą metų prezidentas Abraomas Linkolnas kalbėjo apie tai, kokia turi

Ši sąmojinga dailininko Fredo Raito karikatūra įdėta Amerikos laikraštyje „Deili Uorker“. Tačiau čia reikia tam tikro paaiškinimo. Reikalas tas, kad Jungtinių Valstijų kongrese nei darbininkų klasės, nei smulkūs fermeriai visiškai neatstovaujami. Norėdami įrodyti, kad netuščiāžodžiaujame, atskleisime Amerikos monopolistų žurnalā „United Sleits Ntus end Uorld Riport“. Jame įdėta ši lentelė. Ji parodo, kas sudaro, arba tiksliau tariant, kam atstovauja „liaudies išrinktieji“ Amerikos kongrese. Kaip yra žinoma, kongresas susidaro iš atstovų rūmų, kur yra 435 nariai, ir iš senato, į kurį įeina 96 senatoriai.

Make-up of the New House and Senate BY PROFESSION

	In the House*	In the Senate
Lawyers	257	57
Businessmen	102	17
Publishers	20	7
Teachers	28	4
Farmers	15	7
Other pursuits	11	4

* More than half — 60% — of all Senators and of all Representatives are lawyers.

Dvidešimt aštuoni žmonės atstovų rūmuose ir keturi senate įeina į rubrikā „dėstytojai“. Tai iš esmės buržuaziniai ekonomistai, pasiturinčių universitetų profesoriat, kurių niekaip negalima pavadinti „liau-

būti tikroji valdžia. Tai turi būti „liaudies valdžia, sudaryta iš liaudies, tarnaujanti liaudies“. Amerikos kongresas yra pavyzdys valdžios be liaudies. Ir ši valdžia žengia prieš liaudies valią, liaudį.

ĮVAIRENYBĖS

Šiaurės gamta tarnauja žmogui

Tolimoji Šiaurė. Sopkos ir tundra, nedaug tešildanti saulė, amžini šalčiai...

Vos prieš ketvirtį šimtmečio atėjo čia pirmieji tarybinių geologų, kalnakasių, statybininkų būriai, o kiek daug jie padarė! Šiame krašte yra daug naudingų

iškasenų, jame išaugo dešimtys kalnakasių miestelių. Jūrose daug žuvies, ir čia sukurtas didelis žvejybinis laivynas. Rūsti šiaurės gamta, tačiau ir ji apsiginklavusio mokslo žinioje žmogaus rankose duoda savo vaisius...

Garo katilas — žemė

Tolimojoje Šiaurėje yra Talajos gyvenvietė. Jos gyventojų butai apšildomi karštu vandeniu. Jei paklausite, kur yra gyvenvietės katilinė, kuri šildo apšildinimo sistemoje vandenį, jums atsakys: — Jos nėra. Mūsų garo katilas — tai pati žemė.

Negaiškite, kad tai pokštas. Ne. Tolimosios Šiaurės rajonuose daug karštų versmių. Antai, iš vienos jų — Penkignėjos — veržiasi 81 laipsnio šilumos vanduo, iš kitos — Mečigmenos — 95 laipsnių šilumos. Talajos gyvenvietėje

esančio šaltinio vanduo beveik verdantis. Jis įgalino didžiausiems šalčiams esant namuose palaikyti normalią temperatūrą, o šiltnamyje, kuris apšildomas šiuo vandeniu, auga svogūnai, ridikėliai, pomidorai ir agurkai.

Karštoji Talajos gyvenvietės versmė turi dar vieną savybę: jos vandenyje yra įvairių mineralinių druskų ir gerai veikia žmogaus organizmą. Atsižvelgiant į šią savybę, čia įrengtas kurortas. Karštosios versmės vandeniu kasmet čia gydosi šimtai žmonių.

ŠALTIS — STATYTOJAS

Tolimojoje Šiaurėje teka viena didžiausių mūsų šalies upių — Kalykos upė. 1937 metų žiemą per ją buvo nutiestas pirmasis tiltas.

— Ant upės ledo, — pasakoja dalyvavęs statant šį tiltą S. Labutinas, — pažymėjome būsimųjų tilto atramų aikštelės. Nuo šių aikštelių atsargiai, kad neprasi-vertėtų vanduo, nuėmėme viršutinį ledo sluoksnį. Tada buvo dideli šalčiai, iki 60 laipsnių. Aikštelių apacioje vanduo greitai užšalo. Ir vėl nuo viršaus ledas buvo nuimtas, o apacioje susidarė naujas sluoksnis. Tokiu būdu, neužilgo skersai upę buvo padaryti savotiški dideli sausi su ledo sienomis šuliniai. Pastelę tokiais šuliniais upės dugną, statybininkai įtaisė tilto atramas žemėje.

...Dvidešimt metų praėjo nuo to laiko. Bet ir dabar, važiuodami per Kalykos upę tiltu, šiaurės gyveniojai su pagarba prisimena savo padėdėją statyboje — šaltį.

ALBANIJOS LIAUDIES RESPUBLIKOJE

Albanijos liaudies respublikoje tekstilės pramonė pradėjo vystytis visai neseniai. Dabar dirba audimo ir trikotažo fabrikai Škodere ir Korčė, Stalino vardo tekstilės kombinatas Tiranoje.

Šiais metais gyventojai gavo daugiau, kaip 10 milijonų metrų medvilninių audinių — tai 29 kartus daugiau, negu per visus 1938 metus.

Nuotraukoje: Stalino vardo tekstilės kombinato cecho pirmaujanti darbininkė Chamida Chadžiū.

Albanijos telegrafo agentūros nuotrauka.

Redaktorius A. STAŠYS

Vyžūnų septynmetės mokyklos mokytojai
K. Tuabal,
jo motinai mirus, reiškiamė gilią užuojautą.
Mokytojų ir mokinių kolektyvas

Rokiškio I vidurinės mokyklos IX klasės moksleivėms
N. Bisljtel
ir **Z. Vilytel**
dėl jų tėvelių mirties reiškiamė gilią užuojautą.
Klasės vadovė ir draugai